Hilversum 14-10-'45.
Rijnstraat 94.

Beste Oom, Tante, Neven en Nicht.

In een brief van Hilde aan U gelezen, had ik U beloofd om U ook een beschrijving te geven hetgeen ik dan thans doe. Wij hebben zoo een en ander van U vernomen en maken ons bij een een beetje kleine van U te vernemen. Nu kb zal dan maar eens beginnen te vertellen. Goed U misschien wel weet ben ik de oudste zoon (47 jaar) Wij wonen sinds bijna 6 jaar in Hilversum, een heel groot dorp van + 20.000 inwoners ongeveer 20 K.M. van Amsterdam af veel bosch en dicht bij de zee, dus een gezonde streek. Wij hebben hier een heel mooi huis met een tuintje voor en achter een flinke tuin waar wij dit jaar veel groente op verbouwd hebben, hetgeen erg goed van pas kwam, want de groente was hier erg schaars en zeer duur. Mijn vrouw moet U toch eerst ook nog even voorstellen, dat is Riks. Wij hebben twee kinderen een jongen van bijna 13 jaar dat is Jan en een meisje van 9 jaar, dat is Riks een heel lief meisje, zij is helaas niet geheel normaal maar overigens gelukkig goed gezond, waar wij dan ook heel dankbaar voor zijn. Ik ben hier Chef van scheepsdienst dat gaat uit van de Volksbond tegen Drankmisbruik, dit is in 39 in de mobilisatie een Militaire Cantine geweest, maar na 14 dagen geopend voor het publiek. Vroeger waren onze Ouders een paar bij om te logeren en zoodoende hebben wij de Lief van U en ook van Toon Jan ook gekend. Wij zijn gelukkig goed gezond hopende het zelfde ook van U! Zoo opruiming hoogerijke is het niet kan gaan hij mist ons geen opdan photo en zullen wij 2 à 3 exemplaren dan toe komen. Ik kan mij nog heel goed herinneren dat ik U met naar het Station in Groningen gebracht heb, dat is heel wat jaren geleden hè! Zoo ik begrepen heb koopt U een Boerderij? (Toon) Ik zou best een en dag bij U willen komen. Van Tante kan ik mij niets herinneren als alleen van een photo. Wij hebben Tante Toon reeds gezien en hebben kennis met

II

geschreven. Of hij de brief ontvangen heeft, weten wij nog niet, misschien hooren wij dat nog wel eens. Ede heeft Mook nog een oudere Hilda, dat is een erg bekende naam zeker U niet, en zijn er nog al een paar in de familie. Zij is in ein zaak? En dan heeft U nog een zoon Yelle? die heeft U op de foto? Jan wil U ook een briefje schrijven hij zegt dat wel dandig. Woont U ver van Oden Maal af? Ik zou het prettig vinden als wij geregeld met elkaar in correspondentie konden blijven dan blijven wij weten zijde met elkaar op de hoogte. Kunnen Lowert, Jelle en Hilda ook Hollandsch? Nooja, misschien willen ze ons dan ook een een briefje schrijven? Dat zou leuk zijn. De Oorlog is gelukkig ten einde, wij hebben hier heel wat mee gemaakt, vooral wat het eten betreft, maar de Heer heeft ons wonderbaarlijk geholpen, wij hebben ~~toebouwen~~ ondervonden wat het zeggen wil zijn volle vertrouwen te hebben of hoeveel gebeden dat hebben wij in die harde tijd gelezen. Nu beste Oom, Tante Neven en Nichtje ik ga weer eindigen en wij hopen spoedig weer een iets van U te horen. Hartvandt U de hartelijke groeten aan allen en God overvloedig zegen

Uw Neef en Nichtje

Jendrik en Rika

Sneek, 14 Nov 1945.
Oostvaardersdijk.

Hoe Oom, Tante, Neven en Nicht.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

III

heeren dat. het is wel aardig werk, al blijft de baas in zijn bedrijf!

Hier gebeuren dus ook merkwaardige dingen. Ik ben gisteren naar de vergadering van de Ned. Isr. Gemeente geweest, die het plan heeft, een nieuwe synagoge te bouwen. Het is daar vol van de Z.g.n. Liberalen. Voorheen, toen ik hier was, kwamen er wel eens vreemden over uit Amsterdam, maar dan waren het altijd Orthodoxen, die hier een bezoek kwamen brengen aan de familie Asscher, of aan de familie Cohen, die hier ook een zaak heeft. Nu zijn er ook Liberalen, die hier een vaste woonplaats hebben gekozen. Ik heb er nog niet veel van gezien, maar ik hoop er binnenkort eens een paar te leeren kennen. Ik heb reeds een brief van Carry gekregen, dat het ook daar wel goed gaat. Voorspoed, maar ook tegenspoed. Ik hoop er spoedig meer van te horen, als ik hun eens schrijven zal. Hier in Amsterdam, wat valt daar eens te schrijven?

Hier was daar anders een zaak gesloten door de Amerikaansche mogendheden, die bevolen, dat er niemand, die in Amerika woonde, of daar zijn zaken had, aan Duitschland mocht leveren. Dat was daar een groot schandaal, maar toen de vereenigde Staten in Amerika, wat valt daar eens te schrijven?

Hier was daar anders een zaak gesloten door de Amerikaansche mogendheden, die bevolen, dat er niemand, die in Amerika woonde, of daar zijn zaken had, aan Duitschland mocht leveren. Dat was daar een groot schandaal, maar toen de vereenigde Staten in den oorlog met Duitschland traden, was het daar een vreugdefeest. Er is geen dag meer dat er niet een of meer schepen met Amerikaansche troepen aankomen. Dat waren aardige dagen. Er is geen dag meer dat er in een of ander blad niet een artikel staat over de Amerikaansche troepen. Dagelijks komen er 14 dagen lang 14 schepen aan. Dat is dus 196 schepen met troepen. Dat is een geweldig getal. Ik heb er nog niet veel van gezien, ja ik heb er wel Amerikaansche soldaten hier in de straat gezien, maar ik heb er nog niet met een gesproken. Dat was dus de eerste vergissing.

Mijne moeder heeft de dagen een nieuw huisje aan het meer. Het is hier 5 uur 's morgens al bijna nog geen daglicht.

Ik zag daar het oude Schellen Schiff aan de Schelde als de oude Engelsche schepen met hunne ronde achtersteven. Het Engelsch klinkt hier nog veel, maar ook Amerikaansch.

Ik heb een uitnoodiging gehad om te komen spreken over Palestina, maar ik heb geen lust om te gaan.

Ipema, Hendrik and Jan
Heemstede, Noord Holland - McBain, Michigan
H. and J. Ipema to Wiebe Venema

Heemstede 10-14-'45

Rijnstraat 94

Dear Uncle, Aunt and cousins,

In one of Hilda's letters to you I promised to write once, and I decided to do that now. We got a sign of life through others and were very glad to hear something about you. Now I will start to tell. As you maybe already know I am the eldest son (47 years). We have been living in Heemstede for almost 6 years now. It is a beautiful village of about 20,000 inhabitants and about 20 Kelb. with a good amount of woods. It is situated close to sea, and thus is a very healthy region. We have a beautiful house here with a garden in the front and back in which we have grown many vegetables this year. This is very convenient because vegetables were scarce and expensive here. I have to introduce my wife to you: her name is Rika. We have two children, a boy of almost 19 whose name is John and a girl of 9 years. The girl's name is Rika. She is not completely normal, but otherwise very healthy and we are happy about that. I am a canteen manager here. The canteen is sponsored by the temperance society against alcohol abuse. In 1939 it was in the mobilization of the military, but after 1940 they opened it for the public. By coincidence our parents were over at our house for a while and thus we got to read your and Uncle John's letter. Fortunately we are all healthy and hope the same of you. As soon as possible we will have a family picture made, and will send you one. I can still remember very well when I helped to take you to the station, but that is quite some years ago. As I understood it, you have a farm? I would like to come and have a look. I know aunt from the picture, but I do not remember her in real anymore. We got Evereth's address and wrote him immediately. We do not know if he received the letter, but maybe we will hear that once. Then you have a daughter called Rika. That is a familiar name; we have quite a few of them in the family. She works in a shop? You have a son called Jelle? Do you have him on the farm? Jan wants to write you a letter too; he likes writing. I would like to keep in touch with you by regular correspondence. Can Evereth, Jelle and Hilda speak Dutch too? If they can, would they like to write us a little letter sometimes? It would be so nice. Fortunately the war has come to an end. We have gone through a lot, especially concerning food, but the Lord has

helped us marvelously. We have learned what it means to have complete confidence or actually we have learned to have it in these hard times. Well, dear Uncle, Aunt and cousins, I am going to end and we hope to hear from you soon.

Receive our cordial greetings and God's indispensable blessing. Your nephew and niece,

Hendrik and Rika.

Heemstede, Oct. 14 1945

Rijnstraat 94

Dear Uncle, Aunt and cousins,

My father wrote you a few things but I would like to add something too.

I do not know you but from a picture at my grandmother's house in Amsterdam, and you too aunt, I only know from a picture.

I will first continue to introduce myself. I will be 19 years on the 8th of November. I work in the office and warehouse of a Car business. It is a dealer of Buick and Chevrolet. It is a nice job, but I do not particularly like the boss.

What a bad winter we have had, hunger and raids were the dominant aspects. There were for example the so-called hunger trips. People from Rotterdam came walking to the region of den Helder to look for food. Sometimes even it happened that on the way back they had to hand in the little food that they had gotten to the Germans. The ration was half a bread and one kilogram of potatoes a week, but fortunately we came through it well. When aunt Hilde (who is a sister of my father) wrote a letter to Everett, I added something to it too, but didn't hear anything from him yet. Can you please write that once? What a beautiful sight it was when the Americans dropped food parcels out of the airplanes, and then that entry of the Canadians in May. That was quite a party, but when the soldiers showed cigarettes, the men were uncontrollable. These were nice days. There is not a whole lot to smoke right now, we get 40 cigarettes in 14 days. The tobacco is a mixture of several different things. They are almost half as big as the English cigarettes. Yes, you can get American cigarettes, but it is on the black market. They are one guilder a piece for example. So, that was the section about cigarettes.

My mother is reading right now and my sister went to bed already. It is quite dark outside and the lamps are not on yet.

How are Jelle and Hilda doing. If they want to write in English, that is fine too. I can read it, but write it....no way.

Fortunately I got a pair of shoes off the ration. I almost walked on my socks. Well, it is getting to be bedtime so I will end in the hope that you will write back. With sincere greetings from your nephew, cousin,

John.

P.S. Our address is:

H. Ipema
Rijnstraat 94
Heemstede
The Netherlands
Europe.